

satte ikke kan udføre på grund af faglige, tidsmæssige eller sikkerhedsmæssige forhold, men jeg kan garantere, at de opgaver, der kan udføres af de indsatte, normalt også bliver det.

For så vidt angår punkt 20, kan jeg nævne, at de indsatte i de lukkede fængsler ikke må have edb-anlæg i deres opholdsrum. I de åbne anstalter kan det tillades, når uddannelsesmæssige eller arbejdsmæssige forhold i de enkelte tilfælde taler for det. Under alle omstændigheder må tilladelse kun gives, hvis der ikke er fare for misbrug, og hvis ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn ikke taler imod. Der er helt generelt forbud mod mobiltelefoner i alle anstalter, og Kriminalforsorgen har for kort tid siden indført forbud mod at medbringe mobiltelefoner ved besøg i de lukkede anstalter.

Til sidst vil jeg sige, at jeg naturligvis er indstillet på at tage en nærmere drøftelse af de enkelte punkter i beslutningsforslaget. Min konklusion er dog, at vi på Kriminalforsorgens område er opmærksom på de ting, der er omfattet af beslutningsforslaget, og at der på de områder, hvor der er behov for det, er taget nødvendige initiativer.

Må jeg så også tilføje, at mange af de problemer, vi har i Kriminalforsorgen, stammer fra, at man under den borgerlige regering skar voldsomt ned på netop dette område.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det er vist uden tvivl TV Stops billeder af et dusin undvegne fanger fra Vridsløselille, der har fået Venstre og De Konservative til at blive inspireret til at fremsætte dette forslag om en mere effektiv afsoning i fængslerne. Men det, som de borgerlige partier med omhu lukker øjnene for, er jo, at flygtede indsatte sjældent er længe på fri fod. Den halve snes undvegne fra den berygtede gummigedsflugt var alle bag tremmer igen, inden der var gået 4 uger efter flugten.

Det er mere – sådan opfatter jeg det i hvert fald – en tale om et ideologisk felttog mod justitsministeren, som vi her er i gang med at behandle, og et sådant kan og vil Socialdemokratiet selvfølgelig ikke deltage i.

Jeg synes, at det allerede indledningsvis skal siges, at vi ikke er tidsmæssigt langt væk fra VK-regeringstiden, hvor Kriminalforsorgen var udsat for en så gennemgribende nedskæring. Alene på et år i den periode var der tale om et minus på 3,5 pct. efter grønthøstermetoden. Så vi har altså svært ved at opfatte V's og K's 20-punkts-plan som andet end et billigt felttog.

Vi ved, at Venstre og De Konservative altid er meget optaget af en aggressiv retspolitik, mens de sidder i opposition, mens deres interesse for stramninger falder betydeligt, når de samme partier sidder i regering og skal finde et flertal for deres mest rabiate forslag. Det virker meget hyklerisk, men sådan var det i Anker Jørgensen-regeringernes tid, og det skal åbenbart fortsætte.

Det er beklageligt, for hvis forholdene var så elendige, som V og K åbenbart mener, de er, er det jo ikke forhold, der pludselig er opstået fra den ene dag til den anden, og da der sad en konservativ justitsminister fra september 1981 til januar 1993, kan man da vist med rette spørge, hvorfor man ikke foretog sig noget, når det åbenbart er så nødvendigt nu. Dengang blev der i den tilbagevendende debat om prøveløsladelse sagt flere interessante ting, og jeg skal tillade mig at citere et par pluk fra det, der da blev drøftet, og det var i spørgsmålet om prøveløsladelse:

»I disse overvejelser indgår rigtigt nok også spørgsmålet, om det er forsvarligt at lade være (underforstået at prøveløslade) og dermed lade den indsatte afsone hele straffen, for det indebærer nemlig, at der ikke vil være nogen mulighed for efterfølgende kontrol med løsladtes gøren og laden. En prøveløsladelse indebærer derimod mulighed for at pålægge den løsladte et tilsyn.«

Og et andet sted:

»Rigtigt brugt kan prøveløsladelse være et udmærket middel i kampen for at begrænse kriminaliteten.«

Og videre i samme artikel:

»For mig at se er det ikke så meget spørgsmålet om afskaffelse af udgang og prøveløsladelse, der er det interessante, men derimod spørgsmålet om, hvordan vi praktiserer disse ordninger.«

Jeg glemte vist før at anføre kilden. Alle citater stammer fra den daværende konservative justitsminister, som hed Hans Engell.

Socialdemokratiet vil gerne se på, om der er nogle af de 20 punkter, som der kan være nogle brede retspolitiske interesser i at følge, men egentlig er vi af principielle grunde af den mening, at afsoning i det store og hele foregår tilstrækkelig effektivt, og vi vender os skarpt mod at prøve på at lave retspolitik med de sidste overskrifter fra formiddagsbladene som en rettesnor. Ligeledes må det ikke glemmes, at det helt overordnede er, at vi alle ønsker et samfund, hvor der ikke begås kriminalitet; men det er jo en nægtelig ønsketænkning.